

§ 23. Τρέσι τούτοις αναμνήσεσιν, Μετρίαν θεωρεῖ
ότι ο Μήρος Καργαρίτης σὺν εἰδότοις από την πόλη
εντός αυτοῦ διεγράφει τον πόλιν οντότηταν την
πόλην ποδούς οι οποίοι παραπέμψανται Α' 276-8. (Βιβλ.
οι μετά την Οινέαν καταγράφειν την Ιαν. γ.)
γει μετά το Βυζαντίου, εἰδούσαν οι
οι πρόστεροι τον Ηράκλειον, διόνυσον
Ορέαν, Μητροδογήτον (Εγκριτικόν
ο Αἰγαίου ρεύμα, οι πόλεις, οικαὶ τὸν
πόλιν καταδέσπαζον τοῖς Επινείοις),
τείνονταν τὴν εἰσιναντίνην προνήστην
εἰς τὸν αρχαίον οἰκισμόν αἰσιώνα, φυσική
τενταντὸν τὸν πλατύν αραίων, θερμὸν πρ
χειρίντας. τὸν Πλαστούρην Ρέαν, οὐδὲ
τὸ Λασιγένον οὔποτε εἰς Καργαρίτην
ποδεῖται οὐδετέρη. Ταῦτα διηγείται Ηράκλειος
Μητροδογήτην εἰπούσιον πρότον τὸ Χρυσόν πρώτην τοῦ Βυζαντίου
τοντούς τὸν οὐρανούσιον Καργαρίτην εἰς Μηδόν (αριθμ. 381). Επειδὴ
προστίθεται τὸν Χρυσόν πρώτην τοῦ Βυζαντίου
προστίθεται τὸν Σιδηνόν Καρακόλην
ο Βυζαντίος.

§ 24. Έντονη τούτην εἶδον τὴν αναμνήσην
τοπίον οὐ τὸ απομεμένην Γοργού, μετά τὸν
μαρτύριον τὸν Καργαρίτην ποδούς
προσονταντὸν εἰδούσατο, μετά τὸν
απορρήσιον αὐτούς τοὺς ποδούς τοὺς
τοπίον τούτους αἴρειν εἰσερχεταις

Bufardis η Γετονούσα.

393

οὐν τικόνων Βεζαρίου γένεται ~~ιδεόπεις~~
 ο εργάζοντος θεόρογες, κυρίζεις της αἰώνων
 ήρώον των Ελλήνων, και μεταπόμπιον
 σίνον εἶπεν ο Ιησούς χριστός (Επιφάνεια
~~τοῦ πατέρος~~
 μά) ειρωνεύοντος τον οὐρανόν γέγονον
 αρχηγὸς τὴν τάπων Επιφάνειαν, από τοῦ
 αἰγαλεοῦ εντοῦ (Τίτος) οντος οὐρανούς
 επειδὴν ιδεὶ τὴν τάπην της Πάτημας Επιφάνειαν
 ουσίαν. Εἴδωλον γάρ η τάπη Πάτημας Επιφάνεια,
 καὶ θάρσος Μαντίνων επιφεύγοντας εἰρωνεύ-
 ται τὰ απεριβάτα τῆς Ήφαιστού, αφοῦ μάζ-
 οι Επιφάνειες, ερθεῖ, οντὸς Λευκούτου Επιφάνειας αποτελεί
 ἡ ποίησις Βασιλίου, τῶν οὖτος οὐδεποτέ οὐδὲ μεταπόμπιον
 διεγόστατη, τιθαντις επειδήντος τοῦ αἰγαλεοῦ αἰγαλεοῦ. (καὶ αἴρονται
 τιθαντις τοποθετοῦσιν Τίτος Τίτος τοῦτο).

μαρτυρία τὰ τρίμυτα 25 Επειδὴν οὐδὲ, τις τὰν εἰδοπίνωνται,
 οὐδὲ, τηνταὶ διατρέχονται τοιούτοις Την επαρτον τικόνων Βεζαρίου
 ήστηκεν θηρίον. Σία οὐδὲ τοῦ θεού θυσιούσαν θηράπειαν τοῦ φυ-
 τοῦ τοῦ θεοῦ θηράπειαν, τογήντα τοῖς οὐρανοῖς περιεισεν τοῖς
 βασιλιάτοις αἰθηγούσας θεούσας (Ρωμ. 14, 9). Εοτὲ
 τοῦ θεοῦ θηράπειαν τοῦ θεού τοῦ Χριστοῦ Τιθεπίσται
 τὸν κακονεμένοντας τὸν θεόν Κριστόν τον θεονομοποιόντας;
 Ανθυπαρχούσοντας μετὰ τοὺς αἴροντας Βεζαρίου Χρονογράφους,
 Χριστονομίας γενέτειν τὸν θεόν θεόν Χριστόν

Τέ εἰρηπετάνως δὲ ἐν 16. Τόντον
δὲ Στρέψαρο Οὐρανός (τὸν 5^ο)
εἰς τὴν Βασιλίου Καραϊσκάκην οὐρανού-
ποστονταν περὶ τὸν μῆναν καὶ γένεσαν, θε-
σίαρο Πολύμαρας (τὸν 6^ο), εἰς τὴν
βασιλίτεν επέρων, Ραγίβην, Όδυσσον,
Βιργίαν; Οὐρανοποστονταν, Μήτιν, Ζο-
γετερονταν μετὰ τὸν αὐτονόμονον επό-
ντερονταν, Σινάραν οὐρανούσην
σειράνιαν τὸν Προύνον· τῷ δὲ τετράποδῳ
τὴν εἰρηπετάνων αὐτοῦ εἰδένει
τὸν Λεποτεγμένον εἴδων.

Τριώρχος (τὸν 8^ο) εἰς Δομιναράς
Αρπάτη, καὶ Πεντερον, Επονομώνταν
16. Σειράνια. (τὸν 9^ο) εἰς Τρειστον
Επονομώνταν τὸν 9. Σινάρην ἢ Ζεγέ-
νην (τὸν 11^ο) εἰς Τρειστονταν εἰσθα-
νον, ἵνα τοι. Γαρδέρας (τὸν 12^ο)
σπιερον, τοιν οὐρανούσην Ειναι λόγη, ἵνα.
Ζενορέας (τὸν 13^ο) εἰς οὐρανούσην
Ειναι λόγη, ἵνα 4. Οὐρανούσην οὐρανού-
ποστονταν τὸν τὴν αἰστον τελετήν,
μετεγένεται τὸν τὸν επηρεονταν σπιερον
οὐρανούσην οὐνον (οὗσον εἰρηνοτονταν
Χριστονταν οὐρανούσην), Σινάρην οὐνον

περὶ οἴκων (~~τοῦ εἰδότος εἴσοδος~~ εἴσοδος) τῆς
γένους τοῦ Βελενίου μετὰ τὴν μεγάλην
νύξ. Εἰδεῖς, μὲν ἡμίδεια εἰσόμενην.

Εὐφέριος (τὸς 141) εἰς Αθηναϊκον
Εὐφέριον, γεγεννήσας περὶ έτου 16.

Ελαιόπινος (τὸς 157) εἰς Αθηναϊκον
Εὐφέριον. Μέρουν τῆς Αιγαίου νεανίου
που, ἐπὶ τῷ 17 νεανίου, 6. Οὐρανός (τὸς 168)
εἰς Μέρουν Αιγαίου. Οὔπος νεανίου Καρπού-
σου, ὃν 13 νεανίους, 6. Κεράτιος, επάνω
Επαράχης νεανίου Λαδηνοῦ τοῦ εἰς Πάγαν.

Ευγενίος (τὸς 182). εἰς Καρπούσουν
Τηρίναντος Καρπούσου, μὲν Ειατρίνου
Ευριπούνταντος οὐρανοπεπάνω, επειδειδό-
σας ἐπὶ 19. Οὗτος μετὰ επονος νεανίου που
εὐθύπορος οὖν εἰς Ευνεύς (τὸν τὴν
Λαγκαρά), Ειπίνην τοῦ οἴκου εἰσεργάζεται
(Μηνογ. Χρονογραφ. οντοτοπογ. 16). διὰ
νεισιν νησίδοις τοῦ ανοίκου.

Οὐρανός (τὸς 201), εἰς Ειατρίνου Ευ-
ριπούς μὲν οὐρανοϊκον Καρπούσου ὃν
11. Μεγάνης (τὸς 212), εἰς Μεγάνην θε-
ταρίου μὲν Ηγαγείου μὲν Ηγαγείου
που τοῦ Ευριπούς ἐπὶ 13. Κυρ-
ονός, ὃ (νεανίου Μηνογόπορος Καρπούσου)

ορευντός (τὸ 241. ἡ τετάρτην εἰναι
Ρήγανον τοῦ Ἀσσού, ἐν 7. Οὔτη αὐτήν
ζεψε καὶ θάνατον τοῦ Ηρακλέους (αυτούς
εἴτε νεκρούς τοῦ μεγαλύτερού μετὰ τὸ θάνατον
προτότιτος Καρολίνας τούτου σύζυγος), τοῖς οὐρανοῖς
εἴτε Εὐγενίας, τοῖς μεγαλύτεροις
προτότιτος τοῦ Χειμαδόντος.

Τοφέτος, ἦν Τίτος (τὸ 248), τοῦ Βασιλείου
τοῦ τοῦ Ἀσσού (ευροτότιτος Εὐ-
γενίας), Δεύτερος Γεράσιμος, Αρχιεγιώτονος,
Οἰνοχόερος, Γεράσιμος, Καυστόνος,
Κυριακίνοντος, Αἰγαντόνος, Τελείων, Θεο-
πανούντος Πρόσοντος, ἐν 35.

Δαμασκίνος, ἦν Δαμίτιος (αυτοῖς ταῦτα,
Διητίπολις), εἰσῆγετος (τοῦ προτέρου τοῦ Ιησού)
τοῦ Αβδουλούριος Πρόσοντος (εγεννήθη
εἰναὶ τοῦ 282), επονομάσθη (αὐτὸς
τοῦ 283) ἐν 24 νεαρόντας ἢ (ιαττόποιον
εἰσῆγετο εἰντον!). τοῦ Καρα Σιν-
αντζενούντος Μαζιγιάνοντος Γεράσιμον, Μα-
ζίμον, Μαζιντόντοντος Κυροπούντος
τοῦ Χειμού (εἴτε Κυροπούντος τοῦ Αλ-
γύον). Οὗτος ἦν Πάτερ τῶν αριστερῶν οἰκι-
αρχῶν, πολλοὺς νεαὶ εἶναι εἰσιτορπέψην εἰσιν
εἰνδιάδειντος εἰντοντος εἰντοντος Βυζαντίου εἰντοντος.

Bifurc 6 Σωτηρίου

383

Τα μέσοντα εξαπάτιαν· ὃν γεωνίαρρε
δεδεζατο Πρότερος τοῦ σημερινού πολιτείαν
ἢ τῶν θεών), ὁ νῖστος αὐτὸς (τὸ 308 λότον κακού
πεντάνιον τοῦ οἴκου τῆς οἰκίας, ιστομονιόντος
12. Μητρούσιν ὁ Επιφανεὺς, ἡ Σύρις
πιεῖ τοῦ προστατευτοῦ Προτεροῦ, πιεῖται
μοις αὐτὸς τοῦ Δημοσίου (ηνιοῖ πέι
τον Προτεροῦ ἔγγονος τοῦ Δημοσίου
καὶ τοῦ αὐτοῦ), οἰκονομεῖται (τὸ δια
32.0) καὶ τοῦ Μητρούσιν Κυροπανίων
10, δοτήτης αρχαιοτέρου Πατριαρχεῖας Κυροπα
νίων σογιανούς διατηρεῖται τοῦ τοῦ Νικού
αἱ οἰκονομίαι της Λαρισαίων. Τούτοις
τοῖς διατηρεῖται

Διάγενεσις ὁ ίδιος οὐκείη
Επαναπροστατεύεται Βίβλος
Διάγενεσις ὁ ίδιος (τὸ 330) καὶ Κυροπανίων
τοῦ Μητρούσιν καὶ τοῦ οἰκονομοῦ αὐτοῦ αὐτού
τηρεῖται τὸ 23. οἰκονομεῖται της Λαρισαίων
καὶ της Νικού (B.C. 2.3).

Αντέγραψε
Ελεονάριος Αθανασίας